

det, der også blev sagt af udenrigsministeren. Det er en vigtig del. Jeg vil spørge udenrigsministeren, om det ikke også i den forbindelse vil blive endnu vigtigere i fremtiden at satse på støtte til civilsamfund og den indsats, der gøres fra ngo-verdenen og andre i forhold til at opbygge de civilsamfund, som kan være med til at fjerne de despoter, der desværre ved hjælp af korrupsion og anden form for ødelæggelse af deres samfund hindrer en økonomisk udvikling.

Kl. 17.00

Jeg mener, at det er afgørende vigtigt at satse på en særlig indsats for kvinder og ligestilling og for reproduktiv sundhed. Det er lidt grotesk, som også udviklingsministeren med rette påpegede, at vi har en alliance i verden af Vatikanet, af fundamentalistiske islamiske lande og af stærke kræfter i USA's regering. USA's regering er oven i købet gået så vidt, at man begynder at true med at tage bistanden fra lande, hvis de fokuserer for meget på reproduktiv sundhed.

Det er jo grotesk, og jeg vil anbefale udviklingsministeren at sige til statsministeren, at det, når han nu skal møde Bush om nogle uger, dog er et tema, der med rette kunne siges op til FN's topmøde i september. Det er vigtigt, at verdens mest afgørende land ryger ud af den uheldige alliance, for den fører faktisk til, at folk bliver holdt i fattigdom, i sult og i nød på en måde, som jeg ved at vi er enige om ikke skulle være på banen.

Det sidste, jeg vil sige, er, at en bæredygtig udvikling og satsning på miljø er en afgørende del af, at det her kan lykkes. For skal vi have gang i økonomien, væksten osv., og skal vi gå fra 6 mia. til 9 mia. indbyggere her på jorden på 45 år, kan vi ikke fortsætte på den måde, vi kører i dag. Vi er nødt til at få miljø integreret i den økonomisk-dynamiske proces, som verden har brug for.

Formanden:

Så er det hr. Rune Lund som ordfører.

Rune Lund (EL):

2015-målene – hvem kan ikke skrive under på de otte målsætninger? De er meget fornuftige og handler bl.a. om halvering af fattigdommen, sikre kvinder ligestilling, nedbringe dødeligheden blandt gravide og fødende kvinder med tre fjerdedele, sikre alle børn skolegang osv. osv. Det er målsætninger, som Enhedslisten selvfølgelig til fulde kan støtte.

Vi ville gerne have skærpet nogle af de målsætninger, men hvis bare regeringen og de andre rige lande lever op til disse målsætninger, vil jeg sige, at så er vi nået et godt stykke hen ad vejen, i hvert fald et stykke hen ad vejen i en verden, som er præget af uretfærdighed og global ulighed.

For hvad er virkeligheden i denne ulige verden? Virkeligheden er, at de rige landes bistand er faldende. I 1992 udgjorde de rige landes bistand 0,35 pct. af det samlede bruttonationalprodukt, i dag udgør den kun 0,25 pct. I spidsen for denne udvikling ligger den danske regering i dag, det må vi sige.

Under valgkampen fremlagde vi i Enhedslisten supplerende tal for udviklingen i dansk ulandsbistand, og vi har sammentalt, hvad regeringen har afsat, siden den trådte til, og hvad den har planlagt at bruge de næste 4 år. Det har vi sammenlignet med, hvad den forrige regering havde af planer. Det samlede resultat bliver 47 mia. kr. Det er, hvad denne regering vil snyde ulandene for frem til 2009.

Og ikke nok med det, en stor del af pengene fra det såkaldte privatsektorprogram går oven i købet til at forgyldte danske virksomheder med, herunder også De Konservatives egne medlemmer, hvilket er fremgået af debatten og de korte bemærkninger, der er kommet her i dag.

Et af de eksempler, vi nævnte, var netop, at fagforbundet 3F dokumenterer, at justitsministerens barselvikar her i Folketinget har bevilliget sig selv 1,5 mio. kr. som konsulent på et Danida-projekt på i alt lidt over 2,1 mio. kr. Det er et projekt, hvor de stakkels landarbejdere samtidig tjener 1 dollar om dagen. Man kan spørge sig selv, hvor meget fattigdomsorientering der er i det. Det er ganske enkelt noget, vi som land ikke kan være bekendt. Det er intet mindre end skamløst.

Mens antallet af afrikanere, der er fattige og sulter, stiger, skærer regeringen ned i ulandsbistanden. Det er ikke kun Enhedslisten, der siger dette. Lad mig henviser til den temmelig deprimerende kronik fra den 6. december 2004, hvor lederne af de fire største ngo'er herhjemme, Folkekirkens Nødhjælp, Mellempolitisk Samvirke, Ibis og Red Barnet konkluderer følgende: I FN-regi har man opstillet 2015-målene. Umiddelbart virker det, som om man særligt i arbejdet med at skaffe de sultne mad halter bagefter og endda har trukket i nødbremsen.

Værsgo, en rimelig klar og kontant hilsen til den danske regering og Dansk Folkeparti, der står bag de nedskæringer.